

مسکن، پوشاک، سلامت و آموزش فراهم و تضمین کند و از درآمدهای مازاد بر این درآمد پایه به صورت تصاعدی مالیات بگیرد و از منابع تجهیز شده برای طرح درآمد پایه هر ایرانی استفاده کند. همچنین می‌توان از مالیات بر کالاهای وارداتی یا مورد استفاده طبقات فرادست نیز به عنوان منبع دیگری در اصلاح نظام مالیاتی بهره برد.

باید در پایان تذکر داد که امکان تحقق هدف حذف فقر مطلق به معنای تضمین فرد در تأمین تغذیه و خوراک و پوشاک و مسکن مناسب برای همه افراد در جامعه کنونی ایران کاملاً امکان پذیر است، چه اینکه در گذشته و با امکانات بسیار کمتر نیز در بازه‌ای کوتاه اتفاق افتاده است. امیرالمومنین (ع) در گزارش عملکرد خود بیان می‌دارد: «مَا أَصْبَحَ بِالْكُوفَةِ أَحَدٌ إِلَّا نَاعِمًا إِنَّ أَدْنَاهُمْ مَنزِلَةٌ لِيَأْكُلَ الْبُرَّ وَيَجْلِسُ فِي الظِّلِّ وَيَشْرَبُ مِنْ مَاءِ الْفُرَاتِ.» (منقب، ج ۲، ص ۹۹)، هیچ‌کسی در کوفه با دغدغه شب را صبح نمی‌کند؛ زیرا پایین‌ترین افراد در طبقات اجتماعی نیز از نان گندم می‌خورند و سریناهی برای خود دارند و از آب گوارا می‌نوشند. مسلماً چنین جامعه‌ای آماده‌تر است برای اینکه نیروی انسانی مورد نیاز در مسیر رشد و تعالی خود را بسازد و از او استفاده کند و در مسیر رشد و تعالی حرکت کند.

